ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Δήμων, Ἑνώσεων, Τραπεζῶν 300
Κοινοτήτων Ἐπαγ. Ὀργαν. 200
Ἰδιωτῶν ἐτησία 60
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία δολλάρ. 12
Γερμανίας μάρκα 25

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ

Ἔτος Ἕκτον — Ἀριθμὸς φύλλου 203 — Ἰδιοκτήτης = ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΝΤΑΗΣ = Διευθυντής — Τιμὴ Φύλ. δρ. 1,50

ΚΥΡΙΑΚΗ
2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1964
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κύπρου
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 63

Ἡ θρασεῖα ἐπίθεσις

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΡΟ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἀσχολούμενοι μὲ τὴν ἐναντίον τοῦ Διευθυντοῦ μας θρασεῖαν ἐπίθεσιν ὑπὸ τοῦ Ἰωσὴφ Πιτούλη συγγενοῦς τοῦ πολιτευτοῦ κ. Φ. Πιτούλη ἐγράφομεν ὅτι αὕτη ἐπεχειρήθη ὅλως ἀπροκλήτως καὶ διὰ τοὺς ἐκτεθέντας καὶ γνωστοὺς ἄλλωστε λόγους.

Καὶ ἐστηλιτεύσαμεν τὴν πρᾶξιν, ὡς πρᾶξιν βίας καὶ αὐθαιρεσίας σκοπούσης εἰς τὴν φίμωσιν τῆς ἐφημερίδος μας καὶ τὴν τρομοκράτησιν τῶν πολιτῶν ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν.

Ὡς ἐτονίσθη ἡ τακτικὴ αὐτὴ δὲν ἐφαρμόζεται τὸ πρῶτον. Ἔχει καταστῆ πλέον παγία καὶ θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἐκτελεῖται βάσει προδιαγεγραμμένου σχεδίου.

Σκοπὸς ἡ ἐξόντωσις τῶν ἀντιπάλων παντὶ τρόπῳ καὶ ἡ ὑποκλοπὴ τῆς ψήφου τοῦ Θεσπρωτικοῦ Λαοῦ.

Τὴν οἰκονομικὴν ὑποδούλωσιν τοῦ Θεσπρωτικοῦ Λαοῦ, ἡ ὁποία δυστυχῶς ἔχει συντελεσθῆ, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἀκολουθήσῃ καὶ ἡ ἠθικὴ ὑποδούλωσις.

Ἀλλὰ ἐν προκειμένῳ ἐρωτᾶται:

Τότε διὰ ποῖον λόγον ἐθυσιάσθησαν οἱ πατέρες μας καὶ ἐδημιούργησαν ἑκατόμβες εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἐλευθερίας; Τότε διὰ ποῖον λόγον ὁ Θεσπρωτικὸς Λαὸς ὑπέφερεν καὶ ἠγωνίσθη ἐναντίον τριῶν ἀδιστάκτων ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος; Μήπως διὰ νὰ ἔρθουν ἄνθρωποι εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν νὰ χρησιμοποιοῦν μεθόδους καὶ νὰ μετέρχωνται πράξεις ὡσὰν ἡ πρὸ ἡμερῶν ἐναντίον μας;

Ποῦ εὑρισκόμεθα λοιπόν; Εἰς τὸν Μεσαίωνα ἢ εἰς τὴν Κατοχήν; Ἰδοὺ τὰ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα ὀρθοῦνται ἀμείλικτα ἐνώπιον τοῦ Θεσπρωτικοῦ Λαοῦ, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν ψῆφον του τῆς 16ης Φεβρουαρίου ὀφείλει καὶ ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ δώσῃ τὴν ἀπαίτησιν.

Θὰ ἐπαναφέρῃ καὶ πάλιν τὴν κατοχὴν ἢ θὰ καταδικάσῃ τὰς ἀπαισχύντους αὐτὰς πράξεις ὡς ἀνηκούσας τελεσιδίκως εἰς τὸ παρελθόν;

Μὲ τὸ ἀνεπτυγμένον πολιτικὸν αἴσθητήριον τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ τὴν γενναιότητα ποὺ τὸν διακρίνει εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ πράξῃ τὸ δεύτερον.

Πρέπει καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ δοθῇ ἕνα καλὸ μάθημα εἰς τοὺς κυρίους αὐτούς, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ὑποδούλωσις δὲν μπορεῖ νὰ συμπαρασύρῃ καὶ τὴν ἠθικὴν ὑποδούλωσιν ἑνὸς λαοῦ, ἀγωνισθέντος πάντοτε εἰς τὰς προφυλακὰς διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐλευθερίας του.

Ἀλλὰ ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο νὰ ἐκληφθοῦσι καὶ ὡς ὑπερβολικὸς συναισθηματισμός, ὑπάρχει δυστυχῶς καὶ ἡ ὡμὴ καὶ ἀδήριτος πραγματικότης.

Τί ἔπραξαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὑπὲρ τοῦ τόπου πολιτευόμενοι ἐπὶ σειρὰν ὁλοκλήρου ἐτῶν καὶ ἀναδεικνυόμενοι ἐκπρόσωποι αὐτοῦ;

Τοὺς ἔχομεν κατ' ἐπανάληψιν προκαλέσῃ ἀπὸ τῶν στηλῶν αὐτῶν νὰ παρουσιάσουν ἐνώπιον τοῦ Θεσπρωτικοῦ Λαοῦ, τὰ ἔργα των!! ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ζητοῦν τὴν ψῆφον του. Καὶ ἐσίγησαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ σιγοῦν. Καὶ ὀρθῶς πράττουν ποιοῦμενοι τὴν νῆσσαν, διότι τίποτε εἰς τὸν τόπον αὐτὸν δὲν φέρει τὴν σφραγῖδα των.

Ποῖον τὸ ἐνδιαφέρον των διὰ τὰ πολλαπλὰ καὶ ποικίλα προβλήματα τῆς Θεσπρωτίας πρὸ τῶν ὁποίων ἐπέδειξαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐπιδεικνύουν ἀσυγχώρητον ἀπάθειαν;

Πότε ἀντιμετώπισαν μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην σοβαρότητα καὶ τὰ ἁπλούστατα ἔστω ζητήματα καὶ ἀνάγκας τοῦ Θεσπρωτικοῦ Λαοῦ, ὥστε νὰ ἐμφανίζωνται καθ' ἑκάστην ἐκλογὴν ἀξιοῦντες τὴν ψῆφον του;

Δὲν θὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὰ μεγάλα προβλήματα τοῦ τόπου, εἰς τὴν προὼθησιν τῶν ὁποίων ἐνῶ εἶχον ὑποχρέωσιν νὰ συμβάλλουν, οὔτε νὰ τὰ συλλάβουν κἂν δὲν ἠδυνήθησαν, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι τὸ θέμα τῆς προστασίας τοῦ γάλακτος τὸ ὁποῖον ἐνῶ συγκινεῖ ὁλόκληρον τὸν κηνοτροφικὸν κόσμον τῆς Θεσπρωτίας, ὅμως διότι εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὰ συμφέροντά των οὐδεμίαν προσοχὴν ἔδωσαν.

Ἔστω τοῦτο ὑπ' ὄψιν τῶν Θεσπρωτῶν κτηνοτρόφων οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ στραφοῦν ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐκμεταλλεύονται.

Θὰ ἀρκεσθῶμεν νὰ ἀναφέρωμεν μόνον τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου κτιρίου τοῦ Γυμνασίου τῆς πόλεως Ἡγουμενίτσης.

Τὸ ὑπάρχον ἤδη κτίριον εἰς τὸ ὁποῖον στεγάζονται τὰ Θεσπρωτόπαιδα εἶναι ἐντελῶς ἀκατάλληλον. Πρὸ τῆς καταστάσεως αὐτῆς ὁ πολιτευτὴς κ. Πιτούλης οὐδόλως συνεκινήθη.

Ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ τοῦλάχιστον ὁ ὁποῖος τίμον γενναίως ἀμοίβει ἑκάστοτε τὸν κ. Πιτούλην ἠξίου τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου.

Καὶ ὅμως τὴν πόλιν τῆς Ἡγουμενίτσης κοσμοῦν σήμερον καὶ ἐργοστάσια καὶ πολυτελῆ Ξενοδοχεῖα καὶ ἄλλα πολλά, ὅλα ἰδιοκτησία των ὅπως ἄλλωστε καὶ τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ὁλόκληρος.

Δὲν μνησικακεῖ ὁ Θεσπρωτικὸς Λαὸς δι' ὅλα αὐτά. Τὴν πικρίαν του ἐκδηλώνει καὶ δικαίως, διότι δὲν διετέθη ἔστω καὶ μέρος τοῦ ἐνδιαφέροντός των ὄχι μόνον διὰ τὴν Ἡγουμενίτσαν καὶ τὰς ἄλλας πόλεις τοῦ Νομοῦ μας Φιλιάταις, Παραμυθιὰ καὶ Μαργαρίτιον ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ Θεσπρωτικὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα οὔτε εἰς τὴν δευτέραν μοῖραν δὲν τὰ ἔθεσαν.

Συνηθισμένοι μόνον εἰς παροχάς, τὰς ὁποίας τόσον γενναίως λαμβάνουν, δὲν ἠσθάνθησαν ποτὲ τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀντιπαροχῆς.

Ἦλθον ἐποχαὶ ποὺ ἠμποροῦσαν νὰ προσφέρουν πολλὰ εἰς τὸν τόπον, ἂν φυσικὰ τὸ ἤθελον.

Δὲν τὸ ἤθελον ὅμως καὶ οἱ λόγοι εἶναι εὔλογοι καὶ ὀφθαλμοφανεῖς.

Ἡ πρόοδος τοῦ τόπου καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον συγκρούεται ἀναποφεύκτως μὲ τὸ ἰδικόν των ἀτομικὸν τοιοῦτον.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν καὶ ἡ ἐπίδειξις θεῖσα τελεία ἀπάθεια καὶ ἀστοργία ἔναντι τοῦ Θεσπρωτικοῦ Λαοῦ τὸν ὁποῖον μόνον εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν ἐνθυμοῦνται.

Κατόπιν ὅμως τῆς τακτικῆς των αὐτῆς καὶ τῆς ἀπαραδέκτου ἀστοργίας πρὸς τὸν τόπον, δὲν νομίζομεν ὅτι θὰ δυσκολευθῇ ὁ Θεσπρωτικὸς λαὸς νὰ σκεφθῇ τί πρέπει νὰ πράξῃ. Εἰς χεῖρας του εὐρίσκεται ἡ δύναμις ἐκείνη, ἡ ὁποία χρειάζεται διὰ νὰ ἀπωθήσῃ τοὺς ἀστόργους καὶ νὰ τοὺς τοποθετήσῃ εἰς τὴν θέσιν ποὺ τοὺς ἀνήκει.

Δὲν ἔχομεν διαγνώσει εἰς τὸν Θεσπρωτικὸν Λαὸν ἀνικανότητα διακρίσεως τοῦ συμφέροντος ἀπὸ τοῦ ἀσυμφόρου. Ἀντιθέτως μάλιστα γνωρίζει πολὺ καλῶς καὶ ποῖον εἶναι τὸ συμφέρον του καθὼς καὶ ποῖοι τὸν πονοῦν καὶ ποῖοι τὸν χρησιμοποιοῦν ὡς προγεφύρωμα διὰ τὴν ἐπίτευξιν ἰδίων σκοπῶν, δι' ὃ καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δὲν θὰ θελήσῃ νὰ διαψεύσῃ τὴν γενικῶς κρατοῦσαν ἀντίληψιν αὐτήν.

Ἡ 16 Φεβρουαρίου πρέπει νὰ καταδικάσῃ ἀμετακλήτως καὶ τὰς πράξεις βίας καὶ αὐθαιρεσίας καὶ τὴν ἀσυγχώρητον ἀδράνειαν περὶ τὰ μεγάλα καὶ ζωτικὰ προβλήματα τοῦ Θεσπρωτικοῦ Λαοῦ, τὰ ὁποῖα συνδέονται ἀναποσπάστως μὲ τὰ συμφέροντα, τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον αὐτοῦ.

Τὸ θέμα ὅμως δὲν ἐξαντλεῖται ἀκόμη δι' ὅ καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν.

Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Ἀνεχώρησε δι' ὑπηρεσίαν εἰς Ἀθήνας ὁ Νομάρχης Θεσπρωτίας κ. Κοσμᾶς Ἀντωνόπουλος κληθεὶς τηλεγραφικῶς δι' ὑπηρεσίαν.

Αἱ ἀλλεπάλληλαι αὐταὶ προσκλήσεις διαδίδεται ὅτι ὀφείλονται εἰς παρεμβάσεις πολιτευτῶν τοῦ Νομοῦ μας καὶ εἰδικώτερον τοῦ κ. Πιτούλη, οἱ ὁποῖοι παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ Θεσπρωτικοῦ λαοῦ ὁ ὁποῖος τὸν περιβάλλει μὲ ἀπόλυτον ἐκτίμησιν διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ὑπ' αὐτοῦ ἔργον καὶ διὰ τὸ στοργικὸν ὑπὲρ τῶν Θεσπρωτῶν ἐνδιαφέρον του, ἐπιδιώκουν νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἐκ Θεσπρωτίας διότι δὲν ἐδέχθη νὰ γίνῃ ὄργανόν των.

Ἂν τοῦτο ἀληθεύῃ λυπούμεθα εἰλικρινῶς διὰ τὴν ἀντιθεσπρωτικὴν ταύτην πολιτικὴν τοῦ κ. Πιτούλη, ὁ ὁποῖος ἀδιαφορεῖ διὰ τὰ αἰσθήματα τῶν Θεσπρωτῶν πρὸς τὸν Νομάρχην, ἀρκούμενος εἰς τὸ νὰ ὑπηρετήσῃ τὰ συμφέροντά του εἰς τὰ ὁποῖα φαίνεται ὅτι ἀντετάχθη ὁ κ. Ἀντωνόπουλος.

Οἱ Θεσπρωτοὶ ἂς ἐκτιμήσουν τὴν ἐνέργειαν ταύτην τοῦ κ. Πιτούλη τὴν 16ην Φεβρουαρίου.

ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΣΑΜΑΝΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΔΙΚΑΝ

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐπληροφορήθημεν ὅτι διετέθη ἐκ τοῦ προγράμματος Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως Ἠπείρου σημαντικὸν ποσὸν διὰ τὴν ἵδρυσιν ταπητουργικῶν Σχολῶν εἰς Τσαμαντὰ Φιλιατῶν καὶ Πέρδικαν Ἡγουμενίτσης. Μὲ τὴν ἵδρυσιν τῶν σχολῶν αὐτῶν τὰ χωριά μας ποὺ τόσην ἀνάγκην εἶχον ἀπὸ τοιαύτας σχολὰς θὰ προσδεύσουν καὶ πρὸς ὄφελός των ἀλλὰ καὶ πρὸς ὄφελος ὁλοκλήρου τοῦ Νομοῦ μας.

Οἱ ἁρμόδιοι ἂς ἐντείνουν τὰς προσπαθείας των διὰ νὰ ἀρχίσῃ συντόμως ἡ λειτουργία τῶν ταπητουργικῶν σχολῶν ποὺ τόσην ἀνάγκην ἔχουν τὰ χωριά μας.

Αἱ ἐπιστολαί μας

ΑΝΑΔΑΣΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

«Κύριε Διευθυντά,

Ἐξ ἀφορμῆς διαφωτιστικωτάτου ἄρθρου, «ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ ΤΗΝ ΦΤΩΧΕΙΑ ΤΗΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ», τῆς ἐφημερίδος «ΒΗΜΑ» Ἀθηνῶν ὑπό κ. Πάνου Σκλιᾶ, ὅπου ὁμολογουμένως ἀποτελεῖ ἐμπεριστατωμένην ἐνημέρωσιν ἐπί τῶν κακῶς ἐχόντων τῆς Θεσπρωτίας, θὰ ἤθελα νά σχολιάσω καὶ ἐπαναλάβω τό βασικώτερον τῶν θεμάτων τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου.

Πρόκειται διὰ τόν τελευταῖον ἐποικισμόν ἀκτημόνων εἰς τάς Μουσουλμανικάς περιουσίας. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι οὗτος ἔχει ἀποτύχει παταγωδῶς καὶ τό γεγονός εἶναι ἀναμφισβήτητον πλέον. Οἱ λόγοι δὲ τῆς οἰκτρᾶς αὐτῆς ἀποτυχίας ὀφείλονται εἰς τό ὅτι ἐγένετο βάσει πεπαλαιωμένου νόμου τοῦ 1922.

Κατά συνέπειαν ἐγένετο γεωργικὴ ἀποκατάστασις ἐλλειπεστάτη, δεδομένου ὅτι οὐδείς δύναται νά ζῆσῃ μὲ τόν μικρόν αὐτόν κλῆρον, ἀλλά καὶ ἀσυγχρόνιστος καὶ ἐν πολλοῖς ἄδικος ὑπῆρξεν. Ὀρθῶς δὲ ὑπό τοῦ ἄνω ἄρθρου χαρακτηρίζεται ὡς «νόθος ἐποικισμός» ὁδηγῶν εἰς πτωχείαν. Ἀποτέλεσμα δὲ τοῦ του σήμερον εἶναι, οἱ πάλιν σχεδόν ἀκτήμονες νὰ τρέπωνται πρός τήν μετανάστευσιν μὲ προοπτικήν μάλιστα τελικῆς ἐρημώσεως τῆς ἀκριτικῆς καὶ ΒΔ αὐτῆς περιοχῆς τῆς χώρας μας, περισσότερον καὶ ἀπό τό ὄρει νὰ μέρη τῆς Ἠπείρου.

Ἐν ὄψει αὐτοῦ τοῦ ἐθνικοῦ κινδύνου, θὰ πρπει νά γίνῃ νέος γενικός ἀναδασμός μὲ πλήρη γεωργικήν ἀποκατάστασιν, διὰ νὰ συγκρατηθῇ ἡ αἱμορραγία πρός τήν ξένην. Ἤδη οἱ περισσότεροι ἄνω κληροῦχοι γαιῶν ποθοῦν μίαν νέαν καὶ δικαίαν ἀποκατάστασιν. Εἰς τοῦτο συνηγοροῦν καὶ τά ὑπό κατασκευήν καὶ δυστυχῶς ἀκόμη ἀτελείωτα ἀρδευτικά ἔργα Καλαμᾶ — Παπαποτάμου — Βρυσοῦλας, ὅπου μεταβάλλουν καὶ τὰ κριτήρια γαιῶν. Πρός τόν σκοπόν τῆς ἄνω ἀποκατάστασεως θὰ πρέπει νά ἀπαλλοτριωθοῦν καὶ αἱ ὑπάρχουσαι Ἐκκλησιαστικαί καὶ Σχολικαί περιουσίαι, ὡς καὶ αἱ Συνεταιριστικαί ἐκτάσεις καὶ νὰ δοθοῦν τό συντομώτερον εἰς τοὺς ἀκτήμονας γεωργούς. Δυστυχῶς δὲ ἀκόμη μένουν καὶ ἀδιανέμητοι γεωργικαί ἐκτάσεις, ἐνῷ παράλληλα ταλαιπωροῦνται ἀκτήμονες δι' «ἕνα κομμάτι γῆς», πρός δόξαν τῶν ἁρμοδίων!... "Θεν τό κράτος θὰ πρέπει νὰ δείξῃ κάποιαν στοργήν εἰς τήν παρημελημένην Θεσπρωτίαν, θέτουσα εἰς ἐφαρμογήν τόν νέον ἀναδασμόν μαζί μὲ τάς χρονιζούσας καί βραδυπορούσας γεωργικάς μελέτας τῶν εἰδικῶν, κατά τάς ὁποίας θὰ δύναται νὰ ζῇ διπλάσιος πληθυσμός τοῦ ὑπάρχοντος, διὰ νὰ μὴν θρηνήσωμεν βραδύτερον τὴν προβλεπομένην ἐρήμωσιν, ὁ πότε θὰ εἶναι ἀργὰ ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἐξαλείψωμεν τό «προβόδισμα τῆς φτώχειας» τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας.

Μετ' τιμῆς
ΘΕΜΙΣΤ. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ
Καθηγητής»

Η ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐντείνεται ὁσημέραι ἡ προεκλογικὴ κίνησις εἰς τὸν Νομόν μας. Οἱ ὑποψήφιοι τῶν κομμάτων περιοδεύουν εἰς τὰ χωρία καὶ ἀναπτύσσουν τὸ πρόγραμμα τοῦ κόμματός των.

Οὕτω οἱ ὑποψήφιοι τῆς ΕΡΕ κ.κ. Ἀθανασάκος καὶ Ἀθανασίου μετέθησαν εἰς πλείστα χωρία καὶ κωμοπόλεις τοῦ Νομοῦ γενόμενοι ἐνθουσιωδῶς δεκτοὶ ὑπὸ τῶν φίλων των καὶ ὀπαδῶν τοῦ κόμματος.

Ὁμοίως καὶ οἱ ὑποψήφιοι τοῦ συνδυασμοῦ Θεσπρωτίας τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ.κ. Παπασταύρου καὶ Πιτούλης περιοδεύουν ἀναπτύσσοντες καὶ οὗτοι τὸ πρόγραμμα τοῦ κόμματός των.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἀγάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου τῆς πόλεώς μας ἐξελέγησαν κατὰ σειρὰν οἱ κάτωθι:

1) Βασίλειος Γούλος, 2) Ἀντώνιος Χονδρόπουλος, 3) Ἰωάννης Παπαϊωάννου, 4) Ἀναστάσιος Παπᾶς, 5) Γρηγ. Στάμος, 6) Ζώης Δαφνιᾶς καὶ 7) Εὐάγ. Βένος.

Ἐκ τῶν Πιτουλαίων ἐμπόρων οὐδεὶς ἐξελέγη.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

ΟΙ ΜΕΛΙΡΡΥΤΟΙ ΠΟΤΑΜΟΙ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ μ. ΘΕΜ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Θεολόγου Καθηγητοῦ Γυμνασίου Ἡγουμενίτσης

Τριῶν μεγάλων ἀστέρων, τριῶν ἀδαμαντίνων ἀδελφῶν διακριθέντων διὰ τὴν πίστιν, τὴν εὐσέβειαν, τὴν ἀρετήν, τὸ ἀνώτερον πνεῦμα καὶ τὴν παιδείαν των τιμᾶ καὶ πάλιν ἐφέτος ἡ Ἐκκλησία τὴν μνήμην καὶ διὰ τῶν προσηκόντων ἐγκωμίων, ἀποτίει τὸν ἐπιβαλλόμενον φόρον τιμῆς καὶ αἰώνιας εὐγνωμοσύνης πρὸς Αὐτοὺς τοὺς ἀγρύπνους, ἀκοιμήτους, προνοητικοὺς ποιμένας καὶ φρουροὺς τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς τὰ ἀθάνατα στόματα, πρὸς τοὺς μεγίστους καὶ λαμπροὺς φωστῆρας, πρὸς τοὺς ποταμοὺς τοὺς ἀφθόνους καὶ καθαρούς, πρὸς τοὺς σεμνοὺς Ἱεράρχας, τὸν Βασίλειον τὸν Γρηγόριον καὶ τὸν Χρυσόστομον.

Ἐγκωμιάζομεν κατ' ἔτος τοὺς μεγάλους αὐτοὺς Πατέρες, διότι αἰσθανόμεθα εἰς τὸν ἐσωτερικόν μας κόσμον τὴν πνευματικὴν των ἀκτινοβολίαν· ἐγκωμιάζομεν Αὐτούς, διότι καὶ διὰ τῆς σοφίας των, μαρτύρια τῆς ὁποίας εἶναι τὰ ὑπέροχα καὶ ἀθάνατα ἔργα των, καὶ διὰ τῆς ἁγιότητος τοῦ βίου των καὶ διὰ τῶν ἀγώνων των ὑπὲρ τῆς πίστεως, ἐλάμπρυναν τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν. Οἱ Πατέρες ἐκεῖνοι ὑπῆρξαν οἱ ἀγωνισταὶ ἐναντίον ὅλων τῶν ἀντιξοοτήτων καὶ κατώρθωσαν νὰ ἐξέλθουν νικηταὶ καὶ νὰ καταστοῦν ἰδεώδεις εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς των, ὄχι μόνον ὡς Ἱεράρχαι τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ὡς Πατέρες τῆς Χριστιανοελληνικῆς Γραμματολογίας καὶ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Αὐτοὶ ὑπῆρξαν καὶ τοῦ Εὐαγγελίου διαπρόσιοι κήρυκες καὶ τῆς ἀρχαίας σοφίας θαυμασταὶ καὶ μύσται θερμότατοι. Αὐτῶν τῶν τριῶν μεγάλων φυσιογνωμιῶν καὶ ἡμεῖς, διὰ τῶν σημειουμένων ταύτων γραμμῶν μας καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μνήμης των, θέλομεν ἐξάρῃ κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν μεγίστην συμβολὴν Αὐτῶν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης, δίδοντες οὕτω εὔγλωττον ἀπάντησιν εἰς τοὺς ἀμφιβάλλοντας διὰ τὴν πλουσίαν προσφορὰν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἀληθοῦς καὶ ὑγιοῦς ἐπιστήμης.

Οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι ὑπῆρξαν πρότυπα ἐπιστημόνων Θεολόγων. Οἱ δύο ἐξ αὐτῶν, ὁ Βασίλειος καὶ ὁ Γρηγόριος, ἐλθόντες εἰς τὰς «χρυσὰς» Ἀθήνας, εἰς τὴν πόλιν τότε τῶν γραμμάτων καὶ τῆς σοφίας, ἐσπούδασεν ρητορικήν, φιλοσοφίαν καὶ γεωμετρίαν. Ἀκροασθέντε δὲ τότε καὶ τῶν διδαγμάτων τῆς νεοπλατωνικῆς φιλοσοφίας ὡς σεμνοὶ τῆς ἐπιστήμης ἐρασταί, παρέλαβον ἐξ αὐτῆς ὅτι ἦτο εἰς αὐτοὺς χρήσιμον διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν διατύπωσιν τῶν δογμάτων τοῦ Κυρίου. Διὰ τῶν τριῶν μεγάλων αὐτῶν Πατέρων καὶ μελιρρύτων ποταμῶν τῆς σοφίας ἀναβιοῦται ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ καθίσταται τὸ ὄργανον τῆς ἐπιστημονικῆς διαμορφώσεως τοῦ λόγου τοῦ Εὐαγγελίου. Ὑπῆρξαν φωτειναὶ διάνοιαι, καρδίαι μεγάλαι, θελήσεις ἰσχυραὶ καὶ ἰδεώδεις. Ἀπὸ ἐγκυκλοπαιδικῆς ἀπόψεως ἦσαν τόσον ἄριστα κατηρτισμένοι, ὥστε ὅλοι θαυμάζουν, διότι εἰς τὰ συγγράμματά των εὑρίσκονται τὰ στοιχεῖα ἅπαντων τῶν γνώσεων καὶ τὰ σπέρματα ὅλων τῶν ἐπιστημῶν. Εἰς αὐτὰ ἀνευρίσκει πᾶς εὐσεβὴς μελετητὴς ἀνεξαντλήτους θησαυροὺς θρησκευτικῶν, ἠθικῶν, φιλοσοφικῶν καὶ ἄλλων γνώσεων. Ὁ Βασίλειος γράφει τὸν Ἕλληνα λόγον ὡς ἀρχαῖος ἀττικὸς συγγραφεύς· τοῦ Γρηγορίου τὸ ὕψος παραβάλλουσι πρὸς τὸ τοῦ Ἰσοκράτους, τὸν δὲ Χρυσόστομον συνέκρινον πρὸς τὸν Δημοσθένη.

Εἰς τὰ πρόσωπα τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν ἠνώθησαν ἁρμονικῶς ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ Θρησκεία καὶ τὴν ἁρμονίαν ταύτην ἐπεζήτησε πάντοτε ἡ Ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ γράμματα ἐτιμήθησαν. Τί νὰ εἴπωμεν πρῶτον καὶ τί ὕστερον διὰ τὴν ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν τῶν μεγάλων τούτων διδασκάλων τῆς Οἰκουμένης, «τῶν ποταμῶν αὐτῶν τῆς σοφίας» κατὰ τὴν φράσιν τοῦ ὑμνῳδοῦ τῆς Ἐκκλησίας! Ὁ ἀστρονόμος θαυμάζει διὰ τὴν μαθηματικὴν ἀκρίβειαν καὶ ἀλάνθαστον παρατήρησιν ἐπὶ τῶν φαινομένων τοῦ οὐρανοῦ, ὅταν μελετᾷ τὰς ὁμιλίας τοῦ Μ. Βασιλείου εἰς τὴν ἑξαήμερον· τὸν αὐτὸν θαυμασμὸν δεικνύει καὶ ὁ φυσικὸς καὶ ὁ ἰατρός, μελετῶντες ἄλλας διατριβὰς τοῦ του. Ὄχι δὲ μόνον οἱ παλαιότεροι, ἀλλὰ καὶ οἱ νεώτεροι ἐρευνηταί, ὅσοι ἐμελέτησαν καὶ ἐνεβάθυναν εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν συγγραμμάτων τῶν τριῶν τούτων φωστήρων, κατελήφθησαν ἀπὸ αἴσθημα πραγματικῆς ἐκπλήξεως. Ἀνακαλύπτουν πλῆθος γνώσεων φυσικῶν, ἀστρονομικῶν, βοτανικῶν κ.ἄ., θαυμάζοντες οὕτω διὰ τὴν πολυμέρειαν, ἐνημερότητα καὶ βαθεῖαν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν αὐτῶν.

Ἀλλὰ διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἐν γένει τῶν συγγραμμάτων τῶν φωστήρων τούτων, διακρίνει τις, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἐπιστημονικῶν γνώσεων καὶ ἄλλας πολὺ σπουδαίας καὶ σημαντικωτάτας γνώσεις. Βλέπει τις ἠδελφωμένην τὴν Ἑλληνικὴν Παιδείαν μετὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ, βλέπει συνδεδυασμένην τὴν χάριν τοῦ Ἕλληνος λόγου μετὰ τοῦ βάθους τῶν Χριστιανικῶν δογμάτων· βλέπει ἡνωμένην τὴν σοφίαν τῆς Ἀκαδημίας μετὰ τῶν ἀληθειῶν τοῦ Εὐαγγελίου. Οἱ Πατέρες οὗτοι ἀνεδείχθησαν συγγραφεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἐφάμιλλοι τῶν κλασσικῶν συγγραφέων ὡς πρὸς τὸ βάθος τῶν ἐννοιῶν. Τοὺς Ἕλληνας συγγραφεῖς, φιλοσόφους, ἱστορικούς, ποιητὰς καὶ ρήτορας γνωρίζουσιν ὅσον ὀλίγοι τῶν συγχρόνων των.

Εἴδομεν ἐν συντομίᾳ ποῖαι αἱ ἰδέαι καὶ ποία ἡ συμβολὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν εἰς τὴν ἐπιστήμην, ὥστε νὰ ἰσχύῃ ἀπολύτως αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἀνέφερον ἀνωτέρω, ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τούτων ἡνώθησαν ἁρμονικῶς ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ θρησκεία. Ἀλλ' ἐὰν κατέθεμεν καὶ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους μήπως δὲν θὰ εὕρωμεν τὴν αὐτὴν ἀγάπην πάντοτε τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας ἐν γένει πρὸς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἐπιστήμην; Ἡ ἡμετέρα Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, καὶ εἶναι πρὸς τιμήν της τοῦτο, οὐδέποτε ἵδρυσεν Ἱερὰν ἐξέτασιν, ἵνα καταδιώξῃ τοὺς ἐργάτας τῆς ἐπιστήμης· δὲν ἔστησε ποτὲ πυρᾶς, ἵνα παραδώσῃ εἰς αὐτὰς τὰ μεγάλα πνεύματα· δὲν κατεδίωξε ποτὲ Κοπερνίκους καὶ Γαλιλαίους καὶ οὐδέποτ

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΒΡΕΦΟΣ ΜΕ ΠΡΟΔΙΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιοῦ Ἱερουήρυυος ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ὁ ἐρχομός κάθε παιδιοῦ στὸν κοσμο μας, προβάλλει ε νὰ πραγματικο αἴνιγμα. Τί θα γινῃ; Ἱωσο θα ζῆσῃ; Θὰ εἶναι ενας καλος πατριωτης ἢ προ δοτης; Ὅσο καὶ να αγαπουμε τα παιδια μας, το μελλον τους για μας, ειναι μυστηριο, ἀν και θελουμε να το προυχε διασωμε και καμνομε ὁ,τι πεμ νὰ αἰτο το χερι μας.

Ὑπαρχει ομως ενα βρεφος πού γεννιωνκε σε τουτο τον κο σμο του οποιου το μελλον, δεν ἦταν κασολου αἰνιγματικο. Ἦταν βεβαιοτατο, ως προς τὸ τι θα ἐκαμνε με τη ζωη του καὶ με το σανατο του. Ἦταν γνω στοστο επισης οτι μιὰ και θ ἀπεθνησκε, θα ανιστατο. Δεν ἦταν απλη ἐλπιοα. Ἔγινε α κριβως, οπως ανεμενετο. Πρω κειται για το βρεφος της Βη θλεεμ. Ἦταν το μονο βρεφος που ἐκαμε ενα βασιλεα να τρω μη, μητως καποτε τον ανατρω ψη και τον διαοεχθη στο θρο νο του.

Το εφεραν τὸ Βρὲφος αὐτὸ —που ωνομασαν Ἰησουν, κατα Θεῖαν προσταγην, που ἦταν ἐν δεικτικο του σωτηριου ἔργου Του— στον ναο να τον ἀφιερω σουν στον Θεό οἱ εὐσεβεῖς γο νεις Του. Ἐκεῖ βρεθηκε ἕνας γερος ποὺ λεγοταν Συμεων. Γι' αὐτόν δὲν ἦταν καθόλου αἰ νιγματικό τό μελλον τοῦ Βρε φους αὐτοῦ. Τὸ πῆρε στὴν ἀγ καλια του καὶ ἔκαμε μιὰ προ σευχὴ ποὺ ἔμεινε ἀθάνατη, ο- πως αἰώνιος ἦταν Ἐκεῖνος που κρατουσε στὰ χέρια του.

Ὁ Συμεὼν ἀνεγνώρισε, τό ὁ Χριστός ἦλθε νὰ καμη γιὰ τὸν ἴδιο προσωπικῶς: «Διότι εἶ δον οἱ ὀφθαλμοὶ μου τὸ σωτή ριόν σου». Ἦταν ἡ σπουδαιο τερα ἡμερα τῆς ζωῆς του. Στὸν Χριστο ἐπίστευσε ὁ Συμεὼν ἂν καὶ δὲν Τὸν εἶχε ἰδῆ προ σωπικῶς. Τὼρα ὅμως φανερὰνε ται ἡ πραγματοποίησις ἐκεῖ νου ποὺ ἐπίστευε πρὶν κἂν ἔλ θῃ ὁ Χριστος στὴ γῆ. Προϋπῆρ χε ὁ Χριστός προτοῦ γεννηθῆ στὴ Βηθλεὲμ. Μὲ τὴν πίστι στὸν ἐρχὸμενο Χριστὸ, χωρὶς νὰ ξεὺρουν τό ὄνομὰ Του, ἐσὼ θησαν ὅλοι οἱ πιστοὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθὴκης. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος σωτηρὶας στὴν Παλαιὰ Διαθὴκη, κι ἄλλος στὴν Καινὴ. Δὲν ὑπὰρχει δι' οὐδενὸς ἄλλου σωτηρὶα ἐκτὸς τοῦ Χρι στοῦ. Οἱ τῆς Παλαιᾶς Διαθὴ κης, ὅπως ὁ Συμεὼν ἐπίστευ- σαν μὲ τὴν πίστι τους στὸ μὲλ λον ἐνὼ ἡμεῖς, πιστεὺομεν μὲ τὴν πίστιν μας στὸ παρελθὸν

Ἄραγε, συνήντησες καὶ σὺ προσωπικῶς τὸν Χριστὸν; Ἐπί στευσες σ' Αὐτόν; Εἶσαι δοῦ λος Του; Ἡ παρουσὶα Του, σοῦ προκαλεῖ χαρὰν ἢ λὺπην; Ἔ- χεις προσωπικά πιῆ ἀπό τό ὕ δωρ τῆς ζωῆς;

Ἕνας Ἱεραπόστολος στὴν Ἰνδὶα, μιλοῦσε γιὰ τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς. Ἐκεῖ κοντά ἦταν μιὰ πηγὴ ἀπό τὴν ὁποία ἔτρεχε νερό. Ἐρχὸταν οἱ ἄνθρωποι κι ἐγὲμιζαν τίς στάμνες των. «Αὐ τό πρὲπει νά κάμη καθ' ἕνας σας— εἶπε ὁ Ἱεραπόστολος. Τό νερό εἶναι ἐκεῖ. Τρὲχει, αλ λὰ πρὲπει νά πᾶμε νὰ γεμὶσω μὲ τίς στάμνες μας». Τότε πε τιὲται ἕνας Μωαμεθανός καὶ τοῦ λὲγει: «Μπορεῖς νά συγκρί νης τὴν θρησκεὶα σου τὴν Χρι στιανική μὲ τό ρυάκι αὐτό, ἀλ λὰ τό Ἰσλὰμ μοιὰζει μὲ τὴν με γὰλη θὰλασσα». «Μάλιστα — ἀπήντησε ὁ Ἱεραπόστολος — σ' αὐτό ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ δι αφορά. Οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νὰ πιοῦν θαλάσσιο νερό καὶ νά πεθὰνουν ἀπό τή δίψα, ἀλλὰ πί νουν τρεχοὺμενο νερό ἀπό τό ρυ ἀκι καί ζοῦν».

Πῆγες στὴν πηγὴ τοῦ αἰωνὶ ου ὕδατος τῆς ζωῆς; Ἤπιες; Ἂν δὲν τό κάμης προσωπικά δὲν ἔχεις νὰ ὠφεληθῆς ποσῶς ἀ πό τὴν προσφορὰν τῆς ἐν Χρι στῷ σωτηρὶας.

Προχὼρησε ὁ Συμεὼν σὲ κά τι ἄλλο. Ἀνεγνὼρισε, ὅτι ὁ Χρι στός ποὺ κρατοῦσε ὡς Βρέφος στὴν ἀγκαλιὰ Του, δὲν ἦταν Σω τῆρας ἀποκλειστικὰ δικός Του ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ κόσ- μου.

Ἔρριξε φῶς πρὸς τὰ πάνω καί πρὸς τά κάτω. Ἀπεκὰλυψε τὸν Θεὸν στὸν ἄνθρωπο. Σκο τεινὴ ἦταν ἡ ἀντίληψις τοῦ ἀν θρὼπου γιὰ τὸν Θεὸ μὲχρι τῆς ἐλεὺσεως τοῦ Χριστοῦ ἐπί τῆς γῆς. Εἶναι Θεὸς Ἀγὰπης καὶ ὄχι Θεὸς τιμωρὶας. Ἔπεσε καὶ φῶς μὲσα στὴ σκοτεινιασμὲνη καρδιὰ τοῦ ἀνθρὼπου. Τοῦ ἀπε κὰλυψε ὅτι εἶναι χαμὲνος καὶ γι' αὐτό χρειὰσθηκε νὰ γεννηθῆ ὁ Χριστὸς Σωτήρας. Δὲν γὶνε ται ὅμως ὁ Χριστὸς αὐτομὰ- τως Σωτὴρ τοῦ κὸσμου ὁλοκλή ρου, ἄσχετα ἂν πιστεὺουν ἢ ὄ- χι.

Ὁ Χριστὸς προσφὲρεται διὰ τὸν φωτισμὸν ὅλων τῶν λαῶν. Ἔκαμε τό δικό Του ἔργο. Πρὲ πει νά κάμουμε, κι ἐμεῖς τό δι κό μας. Ἐκεῖνος χὶνει φῶς, ἡ μεῖς δεχὸμεθα. Ἂν αὐτομὰτω ὅλος ὁ κὸσμος ἐσὼζετο, χωρὶς τὴν ἔκφασι τῆς δικιᾶς του θε λὴσεως, τότε γιατὶ οἱ προσκλὴ σεις τοῦ Λριστοῦ νὰ Τὸν δε χθοῦμε ὡς Σωτῆρα μας, νὰ Τὸν ἀκολουθὴσωμε καὶ νὰ γί νωμε μαθηταὶ Του; «Ὅσοι ὅ- ἐδὲχθησαν αὐτόν, εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν τὴν ἐξουσὶαν νὰ γὶνωσι τὲκνα Θεοῦ» (Ἰωὰν. α' 12)

Ὁποιοσδὴποτε καὶ ἂν εἶσαι ἄσχετο σὲ ποιά φυλὴκ γλὼσσα ἡλικὶα, κι ἂν ἀνὴκης, ὁ Χριστὸς μπορεῖ νά σὲ σὼσῃ. Αὐτό σῃ μαὶνει ὁ παγκὸσμιος φωτισμὸς τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστὸς κατὰ σὰρκα ἦταν Ἑβραῖος κι ὅμως σπὰνια στὶς ζωγραφικὲς παρα στὰσεις Του, τὸν ἐμφανὶζομε σὰν Ἑβραῖο. Οἱ Ἰταλοὶ Τὸν θὲλουν σὰν Ἰταλὸ νά φαίνεται, οἱ Ἕλληνες σὰν Ἕλληνα οἱ Ἄγγλοι σὰν Ἄγγλο, οἱ Ἀφρι κανοί μαῦρο Ἀφρικανό κοκ. Ὁ Χριστὸς σπάζει τίς ἐθνικὲς δι αφορὲς. Γὶνεται δικός μας, φθὰ νει νὰ Τὸν δεχθοῦμε.

Καὶ κάτι ἄλλο εἶπεν ὁ Συμε ὼν. Ὅτι ὁ Χριστός, τὸν ὁποῖον οἱ Ἑβραῖοι θὰ ἀπὲρριπταν στὸ προσεχὲς μὲλλον, στὸ ἀπὼτε- ρον μὲλλον, ὕστερα ἀπὸ τὴν Λευτὲρα Παρουσὶα Του, θὰ Τὸν ἐκαμναν τὴν δόξαν τοῦ λα οῦ των. Ὁποιοσδὴποτε μὲ προ σοχὴ διαβὰση τὴν Ἁγὶα Γρα φὴ, μπορεῖ νὰ δῇ τὸν μοναδικὸ ἰδιαίτερο ρὸλο του ὁ Ἰσραὴλ ἔ παιζε καὶ θὰ παίζῃ στὴν οἰκο νομὶα τοῦ Θεοῦ. Τὴν ἱστορὶ- των Ἑβραίων δὲν μποροῦμε νὰ τὴν παακολουθοῦμε ὡς ἁπλ- τὴν παοακολουθοῦμε ὡς ἁπλ- ἱστορὶα ἑνός λαοῦ. Ἡ κὶνησι- των Ἑβραίων, εἶναι κατὰ Θεὶ- Πρόνοιαν καὶ διαταγὴν. Τό ε- πεν ὁ Συμεὼν τό εἶπαν οἱ Προ φῆται καὶ τό βλὲπουμε τό δρὰ μα νὰ παίζηται μπροστὰ μας

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὁ ἐπιθυμῶν νά λάβῃ ἔν- τεὺχος μὲ τὴν σειρὰ τῶν ἄσ θρων «Τό Κὴρυγμα τῆς Κυ ριακῆς» ὁλοκλήρου τοῦ προ ηγουμὲνου μηνὸς ἢ δωρεὰν ὁλόκληρον τὴν Καινὴν Διαθὴ κην σὲ ἁπλῆ νεοελληνικὴ με τάφρασι, ἄς μᾶς γράψῃ στὴ διεὺθυνσι: Δημοσιεὺσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ» — Γραμματο- θυρὶς 387 — ΑΘΗΝΑΣ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωρῶ ἐπιβεβλημένον μου κα θὴκον ὅπως δημοσίως εὐχαριστή σω τὸ 628 Τ. Πεζικοῦ διότι διὰ τῆς γενναίας καὶ εὐγενοῦς προσ φορᾶς αἵματος ὑπὸ ἀνθρωπιστῶν αἱμοδοτῶν του ἔσωσαν τὴν σύ- ζυγόν μου ἐκ βεβαίου θανάτου.

Τοιαὺται πράξεις ὡς ἡ ἀνω- τέρω, τιμοῦν τὸν στρατὸν μας καὶ τοὺς ἡγήτορας αὐτοῦ διότι ἐκτὸς τοῦ κυρίως ἔργου των ἐ- κτείνονται καὶ εἰς πράξεις ἀλ τρουϊσμοῦ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΗΜΑΣ
Ἔμπορος
Ἡγουμενίτσα

«ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΔΙΣΚΟΥ»
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΒΡΥΣΗ
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ

ΦΕΡΡΥ — ΜΠΩΤ
ΕΛΕΝΑ «Π»
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εὐχαρίστως ἀακοινοῦμεν εἰς τοὺς μέλλοντας να ταξιδεὺσουν εἰς Δυτικὴν Εὐρὼπην Ἑλληνὶας ἐργὰτας ἐν Δυτικῇ Γερμανὶᾳ— Βέλγιον —Ἐλβετὶαν —Γαλλὶαν ὡς καὶ εἰς τοὺς ἡμεδαποὺς τουρὶστας δ.ι:

Τὸ νεότευκτον ὀχηματαγωγὸν ΕΛΕΝΑ Π. ταχὺτητος 22 μιλίων καὶ χωρητικότητος 1.000 ἀτὸμων καὶ 50 αὐτοκινήτων, δρομολογηθὲν τὴν 14ην Δεκεμβρίου θὰ ἐκτελῇ καθημερινὰ δρομολὸγια ἀπὸ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ —ΚΕΡΚΥΡΑ —ΟΤΡΑΝΤΟ (ΙΤΑΛΙΑΣ) μετ' ἐπιστροφῆς αὐθημερὸν ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΝ. Ἡ ἔναρξις τῶν δρομολογίων του θὰ γίνῃ τὴν 15ην Μαρτίου 1964 μὲ πανηγυρικὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων του.

Ο ΠΡΑΚΤΩΡ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ

Κοινωνικά

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

—Ὁ κ. Βασίλειος Μπαλαούρας ἐκ Χλωμοῦ Φιλιατῶν καὶ ἡ δὶς Ἕλλη Δρουμπάλα ἐκ Μαλουνίου ἠρραβωνίσθησαν.

ΓΑΜΟΙ

—Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Σοφίας Πειραιῶς ὁ κ. Δημήτριος Χαραλάμπους ἐκ Πλαισίου ἐτέλεσε τοὺς γάμους τοῦ μετὰ τῆς δίδος Ἀνθούλας Συμεὼν Σκουτέρη ἐκ Φανερωμένης.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ διευθυντὴς μας ἐβάπτισεν εἰς Ἁγίαν Μαρίναν τὴν θυγατέραν τοῦ κ. Σπύρου Τριανταφύλλου χαρίσας εἰς αὐτὴν τὸ ὄνομα Ἀμαλία.

Κατὰ τὴν βάπτισιν παρέστησαν πολλοὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι τῆς οἰκογενείας Τριανταφύλλου καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησαν εἰς γεῦμα παραταθὲν ἐκ μέρους τοῦ κ. Σ. Τριανταφύλλου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

—Εἰς ἡλικίαν 90 ἐτῶν ἀπεβίωσεν εἰς Παραμυθιὰν ὁ Ἠλίας Ρουβάνης, παλαίμαχος ἀγωνιστὴς τῆς ἀγροτικῆς ἰδέας.

Τοὺς οἰκείους του συλλυπούμεθα.

—Εἰς Ἀθήνας ἀπεβίωσεν ὁ Ἀνδρέας Παληκύρας ἐτῶν 45 ἐπόπτης Συν)σμῶν ΑΤΕ. Ἡ σορὸς του μεταφερθεῖσα εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα τὴν Λευκίμη —Κερκύρας ἐκηδεύθη μὲ τὴν συμμετοχὴν ἀπάντων τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου του. Συλλυπούμεθα τοὺς οἰκείους του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου ὅπως εὐχαριστήσω καὶ δημοσίως τοὺς ἐξαιρέτους καὶ διακεκριμένους ἐπιστήμονας καὶ τὸ ἀκούραστον προσωπικὸν τοῦ Νοσοκομείου Φιλιατῶν διότι διὰ τῆς ἀμέσου διαγνώσεως καὶ ταχείας ἐπεμβάσεως ἔσωσαν τὴν σύζυγόν μου ἐκ βεβαίου θανάτου.

Ἡγουμενίτσα 28—1—64
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΗΜΑΣ
Ἔμπορος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς ἅπαντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς βαρύτατο πένθος μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, υἱοῦ, ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΛΗΚΥΡΑ

ἡ σύζυγος, οἱ γονεῖς, οἱ ἀδελφοί, οἱ ἀνεψιοὶ καὶ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι εἰς τὰς οἰκοκυρικὰς Σχολὰς Καρπενησίου, Καστοριᾶς καὶ Νεαπόλεως Κρήτης τοῦ Ἐθνικοῦ Βασιλικοῦ Ἱδρύματος γίνονται δεκταὶ μαθήτριαι ἡλικίας 16—19 ἐτῶν αἱ ὁποῖαι δέον νὰ ὑποβάλλουν αἴτησιν εἰς τὸ Βασιλικὸν Ἐθνικὸν Ἵδρυμα, Φιλελλήνων Ἀθήνας.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀποταυθοῦν εἰς τὸ ἐν ταῦθα Κέντρον Κοινωνικῆς Προνοίας.

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΑΠΩΛΕΣΘΗ: Μεταξὺ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως μας Γεωργίου Βασιλάκου, 28ης Ὀκτωβρίου καὶ Λεωφόρου Βασιλέως Παύλου, Ἀστυνομικὴ ταυτότης ὡς καὶ οἰκογενειακὸν βιβλιάριον ὑπὸ τὰ κάτωθι στοιχεῖα: Παππᾶς Χαράλαμπος τοῦ Ἰωάννου, κάτοικος Ἡγουμενίτσης. Ὁ εὑρὼν παρακαλεῖται ὅπως προσκομίσῃ ταῦτα εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος μας καὶ ἀμοιφθεῖσεται ἀντὶ δραχμῶν 500.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ
ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
Ἀριθ. Πρωτ. 59

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον Θεσπρωτίας διακηρύττει ὅτι:

Προκηρύσσει πρόχειρον ἐπαναληπτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάδειξιν προμηθευτοῦ λιπαντικῶν ἤτοι βαλβολίνης ἐνισχυμένη Νο 3 καὶ γράσσου Νο 3 ἀμφότερα ἀνεγνωρισμένων ξένων ἑταιρειῶν διὰ τὴν κίνησιν τῶν κρατικῶν αὐτοκινήτων τοῦ Νομοῦ διὰ τὸ ἔτος 1964.

Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς διαχειρίσεως κρατικῶν αὐτοκινήτων καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου τὴν 20ὴν τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1964 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Πέμπτην καὶ ὥραν 10—12 π.μ.

Πᾶς προτιθέμενος νὰ λάβῃ γραμματίου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, διὰ πλείονας δὲ πληροφορίας νὰ ἀπευθύνεται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας καὶ ἡμέρας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. Νομαρχιῶν
ΑΛΕΞ. ΤΣΙΜΕΝΙΔΗΣ

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΣΥΚΟΦΑΝΤΗ

Κε Διευθυντά,

Ὁ κ. Νάκας Πιτούλης μοῦ ἐζήτησεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος «ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ» τῆς 12)1)1964 ἀπάντησιν εἰς ὡρισμένα ἐρωτήματα. Μὲ κομπασμὸν τὰ χαρακτηρίζει μάλιστα «ἀμείλικτα». Γνωρίζει ὁ καθένας ὅτι ἀμείλικτα εἶναι ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἀπαντήσεις δὲν ἐπιδέχονται ὑπεκφυγή, διότι στηρίζονται εἰς γεγονότα. Τότε γιατὶ δὲν τὰ κατονομάζει; Νομίζει τοὺς Θεσπρωτοὺς ἀγέλην ὁ κ. Πιτούλης καὶ σκέπτεται ἂν συκοφαντήσῃ ἕνα Δημοκρατικὸν στέλεχος, ὅπως πράττει τὴ τώρα, θὰ ἐξακολουθῇ νὰ χαίρεται τὰς ψήφους;

Αὐτὰ εἶναι τόσον ἀντιδημοκρατικὸς τρόπος ποὺ λυπᾶται κανένας, γιατὶ νὰ μιλάῃ στὸ λαὸ γιὰ ἐνέργειες τέτοιες ποὺ τὸν βλάπτουν, δὲν τὸν βοηθοῦν στὸ γενικώτερον Δημοκρατικὸ ἀγῶνα.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει σᾶς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσητε τὰ κατωτέρω πρὸς διαφώτισιν τῶν Θεσπρωτῶν ἀπὸ τὰ ἀνόητα καὶ συκοφαντικὰ ἐρωτήματα.

1) Κανένα Θεσπρωτικὸ φύλλο δὲν εἶναι λαθρόβιο ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ κάποιο ποὺ συντηρεῖται μὲ πόρους μυστικοὺς καὶ ὑποστηρίζει ξένα γιὰ τὸ λαὸ συμφέροντα. Ὡς πρὸς τὴν «ΑΥΓΗ» γνωρίζει ὁ κ. Πιτούλης πόσο ἐλεύθερα κυκλοφορεῖ στὴ Θεσπρωτία «σὰν τὸ κρυφὸ σχολειό» γιαυτὸ κατέφυγα καὶ σ' ἄλλας Θεσπρωτικὲς ἐφημερίδες κι' ὄχι μόνο στὰ «Θεσπρωτικὰ Νέα» ὥστε τὸ πρωτοφανὲς αὐτὸ περιστατικὸ εἰς τὰ ἐκλογικὰ χρονικὰ νὰ γίνῃ γνωστὸ σὲ κάθε Θεσπρωτό.

2) Ὁ κ. Ν. Πιτούλης κατωνομάσθη ἀπὸ ἐμὲ ὅτι σκοπίμως προεκάλεσε τὴν μὴ ἀνακήρυξιν τοῦ συνδυασμοῦ τῆς ΕΔΑ διὰ συγκεκριμένων ἐνεργειῶν του καὶ παραλείψεων ἀφοῦ περιῆλθον τὰ δικαιολογητικὰ εἰς χεῖρας του. Τίποτε δὲν λέγει ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὅμως προσπαθεῖ νὰ μὲ σπιλώσῃ καὶ συκοφαντήσῃ μέ «ἐρωτήματα» ποὺ ὁ σκοπός τους εἶναι τόσο διαφανὴς ἀλλὰ καὶ ἀδέξιος.

3) Κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον κατὰ κακὴν διὰ τὸν συκοφάντην τύχην εἰς τὴν Παραμυθιὰν δὲν διευκτέρευσα οὔτε ἕνα βράδυ. Δὲν ἐτόλμησε νὰ πῇ ποῦ καὶ πότε καὶ ἀπὸ ποιὸν ἐφιλοξενήθην.

Τὸ πρᾶγμα καταντᾶει θλιβερὸν καὶ κωμικὸν συγχρόνως.

4) Μὲ τὴν δῆθεν συνάντησίν μου εἰς Ἰωάννινα μὲ ὑποψήφιον τῆς ΕΡΕ πάλιν συλλαμβάνεται τῆς ΕΡΕ πάλιν συλλαμβάνεται συκοφαντῶν (οὐδέποτε μετέβην ἐγὼ εἰς Ἰωάννινα ἢ πῶς τότε ποιὸς ἦτο αὐτός) καὶ δὲν θὰ δυνηθῇ ὁ κ. Ν. Πιτούλης οὔτε τὸ κόμμα του νὰ δυσφημήσῃ οὔτε κι' ἐμὲ νὰ σπιλώσῃ. Οἱ ἀγῶνες τοῦ κόμματός μου κατὰ τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς εἶναι γνωστοὶ ὅπως καὶ οἱ δικοί μου γιὰ τὴν Δημοκρατικὴ ἰδέα. Δὲν ξεύρω ἂν ὁ κ. Ν. Πιτούλης θὰ ἐθυσίαζε καὶ μιὰ προβατίνα γιὰ τὸ γενικὸ καλό.

5) Ὡς ποὸς τ' ἀποτελέσματα τῆς γενετείρας μου.

Τὸ ψηφοδέλτιό μου καὶ ὅλων ὅσοι ἐψήφισαν ΕΛΑ δὲν ἦτο λευκό, ἦτο τῆς ΕΔΑ, ἀλλ' ἐκοίθησαν ἄκυρα ἐλλείψει συνδυασμοῦ καὶ δὲν ἐμετρήθησαν. Ἄλλα εἶναι τὰ λευκά. Μὰ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ δίδει ἕνα μεγάλο δίδαγμα ποὺ θὰ πρέπει νὰ τὸ προσέξῃ ὁ κ. Ν. Π. καὶ ὅσοι θέλουν νὰ πολεμήσουν τὴν Ε.Ρ.Ε. Ὅταν ὑποψήφιοι τῆς Ε.Κ. καὶ φίλοι ἢ συγγενεῖς των δὲν κάνουν πραγματικὸ ἀγῶνα κατὰ τῆς ΕΡΕ ἀλλὰ σταυροθηρία ἢ καὶ ταχυδακτυλουργίες εἰς βάρος τῆς ΕΔΑ μὲ σκοπὸ τὴν ἁρπαγὴ τῶν ψήφων τότε μοιραίως θὰ ὠφεληθῇ ἡ ΕΡΕ.

Ἀλλ' ἰδοὺ ἡ Ρόδος ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα. Σήμερον, τὸ κόμμα μου κατέρχεται στὶς ἐκλογές. Αὐξάνονται ἔτσι οἱ πιθανότητες περαιτέρω πτώσεως τῆς ἀντιλαϊκῆς ΕΡΕ μὲ αὔξησιν τῶν ψήφων τῶν Δημοκρατικῶν κομμάτων.

Ἐγὼ ἂν καὶ μὴ ὑποψήφιος, θὰ πράξω τὸ πᾶν γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ. Καλεῖται καὶ ὁ κ. Ν. Πιτούλης καὶ ὅλοι ν' ἀγωνισθοῦν ὁμοίως καὶ ὄχι νὰ καταγίνωνται μὲ τὰς ψήφους τῶν Ἐδαϊτῶν.

Καὶ οἱ Ἐδαῖτες ποὺ δὲν ἔχουν δικό τους συνδυασμὸ θὰ ἀγωνισθοῦν μὲ δεκαπλάσιες δυνάμεις γιὰ τὶς ἰδέες, τὸ πρόγραμμα, τὴν πολιτικὴ καὶ τὸ ὀργανωτικὸ δυνάμωμα τοῦ κόμματος τῆς ΕΔΑ καὶ δὲν θὰ προτιμήσουν σταυροθήρας ἀλλὰ ἐκεῖνον ποὺ εἶναι ὁ συνεπέστερος ἔναντι τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Δημοκρατίας ὑποψήφιον τῆς Ε.Κ.

Οἱ Ἐδαῖτες Θεσπρωτοὶ θὰ πολλαπλασιάσουν τοὺς δεσμούς των μὲ τοὺς Δημοκράτας τοῦ Κέντρου καὶ μ' ὅλους τοὺς πατριῶτες καὶ ἀπὸ τὼρα θὰ προπαρασκευάσουν τοὺς ὡραίους κοινοὺς ἀγῶνας ὥστε νὰ ἀξιοποιηθῇ ἡ νέα ἀποφασιστικὼτερη δημοκρατικὴ ἐκλογικὴ νίκη.

Ἰδοὺ στάδιον λαμπρὼν ἀγὼνων εἰς τὸ ὁποῖον καλοῦμεν τὸν κ. Ν.Π. καὶ ὄχι εἰς στάδιον συκοφαντιῶν καὶ δολοπλοκιῶν, τὰ ὁποῖα διασποῦν τὸν δημοκρατικὸ ἀγῶνα. Αὐτὰ ὑπηρετοῦν μόνον τὰ συμφέροντα τῆς ὀλιγαρχίας, τὰ συμφέροντα τῶν ξένων.

Ἐμπρός, λοιπόν, ἂς ἐξασφαλίσουμε τὰς στοιχειώδεις προϋποθέσεις γιὰ ἐλεύθερη διεξαγωγὴ τῆς προεκλογικῆς μάχης καὶ νὰ προχωρήσῃ καὶ ἡ πατρίδα μας στὸ δρόμο τῆς ἀληθινῆς Δημοκρατικῆς στοοφῆς.

Ἀθῆναι 20—1—1964
Μὲ ἐκτίμησιν
ΝΙΚΟΣ Γ. ΖΙΑΓΚΟΣ
Πολιτευτὴς

ΤΟ ΝΕΟΕΚΛΕΓΕΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ Ο "ΘΕΣΠΡΩΤΟΣ,,

Τὸ νεοεκλεγὲν Συμβούλιον τοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου Ἡγουμενίτσης «Ο ΘΕΣΠΡΩΤΟΣ» κατηρτίσθη εἰς σῶμα ὡς ἀκολούθως:

Πρόεδρος Κυριάκος Σπυρόπουλος, Ἀντιπρόεδρος Νικόλαος Τσούπης, Γεν. Γραμματεὺς Παναγιὼτης Θωμᾶζος, Ταμίας Σπυρίδων Βασιάδης, Μέλος Ἡλίας Βένος.

Ἐποπτικόν: Πρόεδρος Φερενίκη Σαλούκα, Μέλος Λάζαρος Φαγογένης, Μέλος Νικόλαος Κόκκας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΡΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΝ —ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ— ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ ΗΠΕΙΡΟΥ
ΤΗΛΕΦ. Νο 44

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ «ΙΖΟΛΑ» ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΠΕΖΩ 404 καὶ 403 ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΝΤΑΦ

Σᾶς προσφέρομεν μικρὰ αὐτοκίνητα λεωφορεῖα, φορτηγὰ ἐπὶ παραγγελίαν.

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ

Τραπεζαρίες, Σαλόνια, Κρεβατοκάμαρες Ντουλάπες τρίφυλλες, δίφυλλες, τετράφυλλες κλπ.

ΠΟΡΘΜΕΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Β. ΒΡΥΣΗ

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ

Στὸ Κατάστημά μας θὰ βρῆτε ἀσφαλῶς ὅτι πληροῖ ὅλες ἀνεξαιρέτως τὶς ἀπαιτήσεις σας καὶ σὲ τιμὲς ἀσυναγώνιστες.

ΔΙΑΘΕΤΟΜΕΝ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΔΙΣΚΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ —ΛΑΪΚΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ

Ἅπαντα τὰ ἠλεκτρικὰ εἴδη.
Ποδήλατα — Ραπτομηχαναὶ
Ψυγεῖα — Πλυντήρια —Σόμπες
Ἠλεκτρικαὶ κουζίναι —κουζίναι ὑγραερίου
Ραδιόφωνα —Ραδιογραμμόφωνα ΝΑΣΙΟΝΑΛ.

ΤΡΑΝΖΙΣΤΟΡ —ΡΕΥΜΑΤΟΣ.

Ἅπαντα τὰ εἴδη μας εἶναι σύμβολον ποιότητος, ἐμπιστοσύνης καὶ τελειότητος.

Ἐπισκεφθῆτε μας διὰ τὸ συμφέρον σας.

ΛΙΓΑ ΑΠ'ΟΛΑ

—ΣΕ ΠΟΛΛΑ ΣΗΜΕΙΑ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως μας ὑπάρχουν «λακκοῦβες» ἐντὸς τῶν ὁποίων λιμνάζουν ὕδατα προερχόμενα εἴτε ἐκ τῶν βροχῶν εἴτε ἐκ τῶν ριπτομένων ἀπὸ ὡρισμένους κατοίκους μας. Λόγῳ ὅμως τοῦ ἐπικρατοῦντος ψύχους ἐπέρχεται ψῦξις τῶν ὑδάτων. Ἕν